

© Зінченко А.Т., Рубленик І.М., Ковальчук П.Є.

**ПРОФЕСОР ДРАЧУК ПЕТРО СТЕПАНОВИЧ – ФУНДАТОР
КАФЕДРИ ТРАВМАТОЛОГІЇ, ОРТОПЕДІЇ ТА ВІЙСЬКОВО-
ПОЛЬОВОЇ ХІРУРГІЇ ЧЕРНІВЕЦЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
МЕДИЧНОГО ІНСТИТУТУ**

А.Т.Зінченко, І.М.Рубленик, П.Є.Ковальчук

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Першого вересня 1970 року за наказом МОЗ України в Чернівецькому медичному інституті створено кафедру травматології, ортопедії та військово-польової хірургії. Це стало можливим завдяки старанням доктора медичних наук П.С.Драчука, який сприяв об'єднанню курсів ортопедії та травматології (кафедра факультетської хірургії) з військово-польовою хірургією (кафедра госпітальної хірургії) і став першим завідувачем новоствореної кафедри.

Минулого року виповнилося 85 років від дня народження доктора медичних наук, професора, заслуженого працівника вищої школи України Петра Степановича Драчука. Він народився 6 січня 1921 року в с. Іванківці Бердичівського району Житомирської області в сім'ї робітника і селянки. Батько Драчук Степан Тихонович працював залізничником в м. Бердичів, а мати Надія Сергіївна – в колгоспі с. Іванківці. У сім'ї підростали ще двоє сестер-близнюків, одна з яких Драчук Ольга Степанівна й нині проживає в м. Бердичів.

Після закінчення семирічки на "відмінно" Петро Степанович 1936 року вступив до Бердичівської фельдшерської школи, яку закінчив 1939 року. У тому ж році військоматом направлений на курси санітарних фельдшерів у м. Житомир, після закінчення яких служив у Червоній Армії. Під час Великої Вітчизняної війни виконував обов'язки військового фельдшера. З боями пройшов Польщу, Чехословаччину, Угорщину, Німеччину і закінчив службу на посаді помічника командира окремого навчального батальйону 38 стрілкової дивізії в 1946 році. Нагороджений двома орденами Червоної Зірки та дев'ятьма медалями. Після демобілізації, в 1947 році вступив до Станіславського медичного інституту, а 1949 року переводиться до Чернівецького медичного інституту, який закінчує з відзнакою. З 1952 по 1956 роки працює на Луганщині в м. Ірміно на посадах головного лікаря санаторію кістково-сугло-



бового туберкульозу та головного лікаря міської лікарні. З 1956 по 1970 роки працює в Донецькому науково-дослідному інституті травматології і ортопедії на посадах молодшого, а згодом старшого наукового співробітника. На Донбасі П.С.Драчук сформувався як лікар і науковець. Він був керівником клініки кістково-суглобового туберкульозу (1961-1962), клініки травматології для дорослих № 1 (1962-1970). Виконував обов'язки начмеда обласної травматологічної лікарні, був бригадиром Науково-опорного пункту інституту в м. Горлівка, заступником голови Донецького обласного товариства орто-

педів-травматологів.

У 1961 році П.С.Драчук захистив кандидатську дисертацію "Переломи кісток таза без пошкодження тазових органів у шахтарів", а в 1968 році докторську – "Пошкодження кісток таза". Його науковими керівниками були видатні вчені ортопеди-травматологи – директор Харківського НДІ протезування, ортопедії та травматології, член-кореспондент АМН, професор М.П.Новаченко та директор Донецького НДІ, головний лікар обласної травматологічної лікарні, заслужений діяч науки України, професор Т.А.Ревенко. У докторській дисертації Петро Степанович запропонував сучасну класифікацію пошкоджень таза, нові методи діагностики і лікування ускладнених переломів таза із застосуванням апаратів зовнішньої фіксації.

З 1970 по 1985 рік П.С.Драчук працює в Чернівецькому медичному інституті на посаді завідувача кафедри, а до 1990 року – на посаді професора кафедри. У 1973 році йому присвоєно вчене звання професора.

П.С.Драчука вирізняли риси видатного хірурга, ортопеда-травматолога, педагога і здібного науковця. Під його керівництвом започаткований новий напрямок наукової роботи кафедри – розробка та вивчення нових конструкційних полімерних матеріалів для лікування переломів та їх наслідків (полімерні та металополімерні конструкції для остеосинтезу і ендопротезування). Цей напрямок кафедра успішно розробляла з Центральним НДІ травматології та ортопедії (професор І.Я.Мовшович, Москва). В рамках нового наукового напрямку захищені одна кандидатська (Я.С.Лезвінський) та дві докторські (І.М.Рубленік, Г.Є.Дудко) дисертації. Сучасні розробки цього напрямку приносять значну користь хворим з пошкодженнями опорно-рухового апарату та їх наслідками, скорочуючи терміни лікування в 2-3 рази.

Професор П.С.Драчук є автором 154 наукових праць, 3 винаходів, 21 раціоналізаторської пропозиції. Під його керівництвом захищено дві кандидатських і одна докторська дисертації. Петро Степанович був висококваліфікованим лікарем, талановитим і справедливим педагогом, який зробив великий внесок у теоретичну і практичну підготовку студентів. Він неодноразово призначався головою Державної екзаменаційної комісії на іспитах студентів у вищих медичних навчальних закладах України. Під його безпосереднім керівництвом вийшов посібник для практичної підготовки студентів "Сборник клинических ситуационных задач по травматологии и ортопедии", який до цього часу не втратив своєї актуальності. У 1983 році професору П.С.Драчуку присвоєно почесне звання "Заслужений працівник вищої школи України".

Лікар П.С.Драчук багато часу віддавав ліку-

вальній роботі і підвищенню рівня підготовки лікарів ортопедів-травматологів Чернівецької області. Тривалий час він був членом Республіканського правління наукового товариства ортопедів-травматологів, очолював Чернівецьке обласне наукове товариство ортопедів-травматологів, був членом атестаційної комісії при обласному відділі охорони здоров'я. Постійно надавав консультативну допомогу в Чернівецькій поліклініці № 1. У 1971 році П.С.Драчук нагороджений знаком "Відмінник охорони здоров'я". Під його керівництвом багато лікарів ортопедів-травматологів проходило навчання в клінічній ординатурі.

Чимало учнів Петра Степановича досягли значних успіхів. Так, Ярослав Сігізмундович Лезвінський став доктором медичних наук, професором, ортопедом-травматологом вищої категорії.

Микола Федорович Сапожник став завідувачем травматологічного відділення лікарні швидкої медичної допомоги м. Чернівці, ортопедом-травматологом вищої категорії, міським ортопедом-травматологом, базовим керівником лікарів-інтернів.

Володимир Леонідович Васюк став кандидатом медичних наук, доцентом кафедри, ортопедом-травматологом вищої категорії. Нещодавно захистив докторську дисертацію.

Василь Васильович Паладюк – кандидат медичних наук, хірург ортопед-травматолог вищої категорії, виконує обов'язки головного дитячого ортопеда-травматолога Чернівецької області.

Валерій Васильович Андрійчук – ортопед-травматолог вищої категорії, працює ординатором травматологічної клініки лікарні швидкої медичної допомоги м. Чернівці.

Сергій Іванович Білик закінчив заочну аспірантуру при кафедрі травматології, ортопедії та ВПХ Чернівецького медичного інституту, захистив кандидатську дисертацію, став ортопедом-травматологом вищої категорії, працює завідувачем травматологічного відділення м. Одеса.

Борис Фадейович Хоменко захистив кандидатську дисертацію під керівництвом професора П.С.Драчука, працює завідувачем лікувально-координаційного відділення НДІТО Донецького державного медичного університету ім. М.Горького.

Працівники кафедри, яку очолював професор П.С.Драчук, також досягли значних висот у лікувальній та науковій роботі.

Іван Михайлович Рубленік став доктором медичних наук, професором, академіком УАН, ортопедом-травматологом вищої категорії, завідувачем кафедри травматології, ортопедії та нейрохірургії БДМУ, головою обласного наукового товариства ортопедів-травматологів, членом правління Українського товариства ортопедів-травматологів.

Геннадій Євтихійович Дудко – доктор медичних наук, професор, ортопед-травматолог вищої катего-

рії, був завідувачем кафедри екстремальної і військової медицини, фізичного виховання і здоров'я.

Роман Васильович Сенютович став доктором медичних наук, професором, завідувачем кафедри онкології, променевої діагностики та променевої терапії.

Асистенти Зінченко Анатолій Тимофійович та Олексюк Іван Степанович стали ортопедами-травматологами вищої категорії, доцентами кафедри травматології, ортопедії та нейрохірургії БДМУ.

Професор П.С.Драчук брав активну участь у громадській роботі, неоднаразово заносився на дошку пошани, нагороджувався грамотами, подяками, урядовими нагородами. Як особистість, Петро Сте-

панович був надзвичайно порядною, чесною, пунктуальною, акуратною і відповідальною людиною. Ці риси він старався передати своїм колегам, співробітникам, студентам. Лікар і вчений користувався авторитетом і повагою серед професорсько-викладацького складу, студентів, медичної громадськості міста й області.

17 травня 1990 року його життя несподівано для всіх обірвалося у розквіті творчих сил і задумів. Не стало доброї людини, досвідченого лікаря і вченого, мудрого педагога. Нині лікарі і вчені кафедри хірургії, травматології, ортопедії та нейрохірургії (зав. – проф. А.Г.Іфтодій) продовжують славні традиції свого вчителя Драчука Петра Степановича.